

زکيه سادات حسيني، ۱۴۰۴

اثربخشی بازی درمانی گروهی بر کاهش اضطراب و افزایش انگیزه یادگیری در کودکان مبتلا به اختلال یادگیری شهر نیشابور

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی بازی درمانی گروهی بر کاهش اضطراب و افزایش انگیزه یادگیری در کودکان مبتلا به اختلال یادگیری شهر نیشابور بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه کودکان مبتلا به اختلال یادگیری دبستان استثنایی مهرگامان شهر نیشابور در سال ۱۴۰۳ می‌باشد. از میان جامعه آماری با استفاده از روش نمونه‌گیری دردسترس و داوطلبانه و براساس نمره پرسشنامه اضطراب (اسپنس، ۱۹۷۷) و پرسشنامه انگیزه یادگیری (رضابخش، ۱۳۷۳) در پیش‌آزمون، ۳۰ نفر که دارای ملاک‌های ورود و خروج بودند نمونه آماری را تشکیل دادند. این ۳۰ نفر به طور تصادفی در ۲ گروه ۱۵ نفره آزمایش و کنترل گزینش شدند که گروه آزمایش، بازی درمانی گروهی را دریافت کردند و گروه کنترل در لیست انتظار قرار دارند. همچنین برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از تحلیل کوواریانس و برای تسريع در نتایج حاصله از نرم افزار SPSS-22 استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که بازی درمانی گروهی به طور معناداری منجر به کاهش اضطراب (اضطراب تعمیم یافته، هراس اجتماعی، وسواس - بی اختیاری، ترس از آسیب جسمانی و اختلال اضطراب جدایی) و افزایش انگیزه یادگیری در کودکان مبتلا به اختلال یادگیری شهر نیشابور می‌شود ($p < 0/0001$). در نتیجه می‌توان گفت بازی درمانی گروهی به طور معناداری منجر به کاهش اضطراب و افزایش انگیزه یادگیری در کودکان مبتلا به اختلال یادگیری می‌شود.

کلیدواژه‌ها: بازی درمانی گروهی، اضطراب، انگیزه یادگیری، اختلال یادگیری

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۶۲۹۰۰۸۲۹۱۸۰۲۸۱۸۰۳۲۱۶۳۰۳۱۲۳۴

تاریخ دفاع: ۱۴۰۴/۰۵/۲۷

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر علی کریمی

Thesis:

The effectiveness of group play therapy on reducing anxiety and increasing learning motivation in children with learning disorders in Neyshabur.

The aim of this study was to investigate the effectiveness of group play therapy on reducing anxiety and increasing learning motivation in children with learning disabilities in Neyshabur. The statistical population of this study included all children with learning

disabilities in Mehrgaman Special Primary
School in Neyshabur in 1403

From the statistical population, using the available and voluntary sampling method and based on the scores of the Anxiety Questionnaire (Spence, 1977) and the Learning Motivation Questionnaire (Rezabakhsh, 1994) in the pre-test, 30 people who met the inclusion and exclusion criteria formed the statistical sample. These 30 people were randomly selected into two groups of 15 people, experimental and control, where the experimental group received group play therapy and the control group was on the waiting list.

Also, analysis of covariance was used to analyze the data and SPSS-22 software was used to accelerate the results. The results of the study showed that group play therapy significantly reduced anxiety (generalized anxiety, social phobia, obsessive-compulsive disorder, fear of physical harm, and separation anxiety disorder) and increased motivation to learn in children with learning disorders in Neyshabur ($p < 0.0001$).